

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Szerkesztőség:
Füzet 27. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.
Megjelen minden vasárnap reggel.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Előfizetési díj:
Egész évre 4 frt. Félévre 2 frt. Negyedévre 1 frt.
Hirdetéseket
a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít
Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:
Weisz Márk könyvkereskedése, hová az előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.
Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr.
Nyilttér petit sora 30 kr.

Kibujt a szög a zsákból.

Hazánk ezer éves fennállásának megünneplése végett országszerte nagyban folynak a készülődések. Lázás sietséggel emelkednek egyes városokban az emlékoszlopok: hirdetői ezer éves multunknak. Vármegyénk területén, a puztaszeri romoknál lesz a legkiválóbb ünnepek egyike. Részt vesz benne az egész ország. Folyik tehát a készülődés vármegyénkben is e nagy ünnepre. Városok és községek egyaránt iparkodnak maradandó becsü alkotásokkal hozzájárulni a nemzetek életében is ritka ünnep fényének emeléséhez.

Csongrád, ez az ősi magyar város is bizonyára részt fog venni az országos ünnepben. És hogy maradandó becsü alkotást innen is mutassanak be, hát arról gondoskodott Hegyi Antal plébános, lapszerkesztő. Ne mondja senki, hogy nem haladunk. A mi az első évezredben hiányzott, megszületett a második ezer év elején: ma már Csongrádnak van politikai lapja is. Tisztelt lapársunk a „Csongrádi Közlöny“ már a mult vasárnap politikai lapként jelent meg. Addig addig csürte-csavarta a dolgot szent atyánk, hogy Molnár János komáromi apát-plébános és híres nép-

párti vigécz hathatós közbenjárására és rábeszélésére rá szánta magát arra a nagy áldozatra, hogy eddig csak olykor-olykor politikai irányu és néppárti szellemű ujságát, a békés hangu „Csongrádi Közlöny“-t ezentul mint politikai lapot jelentesse meg.

Hát a mi a lap megváltoztatását illeti, nincs ahhoz senkinek semmi köze, még ahhoz sincs, hogy a biztosíték Molnár János ultramontán szájából kerüljön elő. Van ott elég, jut onnét még másra is. Tisztelendő lapszerkesztő társunk átvedlése lassan, de biztosan haladt és most már bevezetett tény. Az eddigi 48-as pártvezér ma a néppárt zászlóvivője. Nyiltan bevallotta maga Hegyi páter néppárti létét, meg elég a legutóbbi lapba bele tekinteni, az első cikk az országos néppárti vezér Zichy Nándor gróf cikke, mely ország-világ előtt hirdeti az egyedül üdvözítő néppárti eszméket.

Az átvedlés kezdete már jóval előbb meg volt. A mikor városunkban a házak falain olvasható volt a jó hangzású: „Éljen a néppárt“ fölirat, már akkor meglátszott, hogy a fölírások egy kéz munkái. Hogy kitől eredt az eszme, azt sem nehéz kitalálni. Majd aztán a Molnár János néppárti demagóg titokzatos ideérkezése és a

közte meg Hegyi között éjjel folytatott tárgyalás eredménye világossá teszi mindenki előtt a célát, melyet elérni akarnak. Emlékezzünk csak vissza, hogy a „Csongrádi Közlöny“ már a régiebb időben, de mostanában is hány ízben antiszemitazkodott. Pedig volt alkalmunk már a mult időben meggyőződni arról, hogy itt sem az antiszemitazkodásnak, sem pedig felekezeti békétlenségnek nincs alkalmas talaja. Megkísérlette még boldogult Csata Zsiga bátyánk egy ízben, a mikor ugyancsak izgatott izraelita polgártársaink ellen. Ugyanakkor a falak is tele voltak irva zsidóellenes mondásokkal, de hát józan közönségünk nem adott arra akkor sem és most sem ad a hasonló izgatásokra semmit. De nincs is oka városunk polgárságának, sőt a lakoságnak sincs oka a felekezeti gyűlölködésre, hanem igen is szüksége van a békés, barátságos együtt élésre és összetartásra.

Csodálatos, hogy némelyik ember hányszor változtatja meg politikai nézetét. Nagy példát mutat erre Hegyi Antal plébános és lapszerkesztő ur. Helyén lesz megemlíteni, hogy közel egy évtized lefolyása alatt hányszor és miként változott meg szelidlelkű szent atyánk politikai guszta. Mikor

TÁRGYA.

Szép Helena.

— Lapunk jogosított eredeti közleménye. —
Irta: Kóbor Tamás.

Szép Helena ezelőtt Giergl Zsófi volt, egy cseh házmesternek a lánya. A házmester szobából vitte utja a csillagok felé...

Bolondos szükös idők, mikor minden áldott éjszaka kaput nyitott a szegény riporternak s szépen megköszönte érte járó tíz krajczárt. A kicsi kézi lámpás derengve világított hajnalban, kapualjban el-el áldogáltunk, mint a szerelmesek. Én tréfáltam; ő nevetett. S míg fölzaladtam a lépcsőn, jó magásra tartotta a lámpát s az utolsó fokig bevilágította az utamat.

— Most maga világít nekem Zsófi, majd ha kikerült az iskolából, én világítok magának.

De nemcsak úgy, kézi lámpással.
— De nem is csak úgy 10 krajczárért.
— Hát mit kapnak a kritikások.
— Szabadjegyet az öltözőbe.
— Jó, kap — egészen a spanyol falig.
— Ha ugyan nem lesz a feleségem.
Szinésznek legjobb, ha ujságíróhoz megy.
— Föltéve, hogy nem megy egy báróhoz.
— Az már igaz. De ha nem kap bárót.
gondoljon reám. Mert én is nagy ember leszek

addigra. Elkészülök drámáimmal s akkor meglássa, többet érek egy bárónál is.

Jó, jó; hanem aztán jól kidicsérjen ám! Isten a tanum, hogy jól kidicsérem. Nem az ujságban, hiszen ott sohasem szorult protekciómra, hanem az én szük, szegényes, hónapos szobámban. Dicsértem a lámpája szelid fényét, mely bevilágította nemcsak háromemeletes utamat, hanem a szivemet is. Találtam abban sok csodálatos szép dolgot, melyekről eddig sejtelmem sem volt, hogy benne vannak. Például az ő gömbölyü piros arczát, gyönyörű metaforákat arról az arczról és czilingelő rimeket, hullámzó rithmusokat, melyekhez csak a szök hiányzottak, hogy a világ legszebb költeményei legyenek. Ezeket a szöket kerestem a piros hajnal hasadásig és máig sem találtam meg. Nem is találok soha többé, mert a gömbölyü arcz is kiköltözött szivemből, a rimek, a rithmusok sem rezegnek többé a lelkemben.

Zsófinak különben is valóságos házmesteri álmái voltak a jövőről. A legnagyobb boldogságát abban lelta, hogy ezután nem kell menni kinyitni a kaput, hanem ő csönget be a palotába, neki moudják, hogy: kezeit csokolom, s ő ad tíz krajczárt. S nem kell többé hazudnia, mert most röstellte, hogy házmester leánya és nem kell többé két életűnek lennie. Most az iskolába takarosan, sőt elegánsan jár, de mihelyt hazaér, belebukik a hamupipőke bluzjába és horgol, köt, surol, mos és éjfélt után nyitogatja a kaput.

Hadd szokja meg az éjjelezést, mondta az apja.

Zsófi letette az utolsó vizgát s lett belőle Szép Helena. A közönség adta neki azt a nevet, annyira egynek találta őt első szerepével, melyben föllépett. Szomorú estém volt akkor. Láttam őt fölragyogni mint első rendű csillagot, és nagyon megsajnáltam — magamat. Voltak nekem is álmaim a dicsőségről, s lám nekem még mindig be kell térnem az én kicsi, háromemeletes, hónapos szobámba. Rejtegettem a szegélységemet éppen úgy, mint ő, mert az-az idő örökre le-tűnt, mikor a művész és költő életrajzában dicsőítő passzus az volt: „szegény szülőktől származott, a nyomorú keresztül küzdötte föl magát a parnaszusra“.

Aztán az a bezörgetés. A kapu is kedvetlenül nyikorgott és egy mogorva, tompa férfi hang dörmögött magában, valami jó kívánságot. Félig meztelen kömives ember a kedves, rövid ruhás, szép leány helyett. Megálltam gépiesen a kapu alatt és kerestem őt. Aztán három lépcsőt ugorva, egyszerre csak úgy mennekültem a lámpa álmos világától és alig értem a második emeletre, ez a szerelmes férfi is eltűnt már. Szép Helena, nagy művész nő vagy, — hanem — ne vedd sértésnek, — mégis csak jobb voltál te nekem házmesternőnek.

Nem maradhattam meg ebben a házban. Valami gyógyítási valóm volt, a mi nekem nem jó az itteni levegő.

Csongrádra került, hát erős szabad-
elvű pártinak mutatta magát és dr.
Szivák Imrének volt az embere.
Majd csupán csak kollegialitásból
Hock Jánoshoz szegődött és nemzeti
pártivá alakította magát. Közben-köz-
ben, mikor a szükség kívánta, any-
nyira önzetlen 48-as hazafiának val-
lotta magát, hogy az országos függet-
lenségi pártkör külső tagjául megvá-
lasztotta, K o s s u t h Ferencz pedig,
mint lelkes és buzgó harczosát az
igazi 48-as eszméknek, megölelte és
megsókolta. Még itthon is elére állott
a 48-as pártnak és iparkodott meg-
maszlagolni azokat, a kiknek izlett a
maszlag. Most azután kibújt a szög a
zsákból. A maga valóságában mutatja
be magát Hegyi Antal, mint néppárti
apostol és mint ilyen a néppárti irá-
nyu politikai ujság szerkesztője. A
kigyó elég gyakran vedlik, de mindig
az előbbihez hasonló bőrből bujik. De
a helybeli néppárt nagyvérű vezére
még ezen is túl tesz; ő kívül-belül
átváltozik, akkor és annyiszor, ahány-
szor érdeke úgy kívánja.

Hát csak csinálja a saját izlése
szerint. Mi föltétlenül bizunk értelmes
népünk józanságában és hazafiasságá-
ban, hogy a néppárti íres ígéreteknek
nem fog fölülni és nem fogja engedni
magát orránál fogva vezetni az által
az ember által, kinek úgy látszik az
a célja, hogy a békétlenség és fele-
kezeti gyűlölség gonosz magvát hintse
el Csongrád vallásos, de nem fanatí-
kus népe között.

= A tanítók öröme. Egy régi és nehe-
zen várt óhajta teljesült a napokban elemi
iskolánk tanítóinak. Ugyanis Csongrád köz-
ség, mint iskola fentartó, az 1893. évi XXVI.
t. cz.-re való hivatkozással még 1894-ben
kérelmet intézett a nagyméltóságú vall. és
közoktatásügyi miniszteriumhoz, hogy tani-
tói fizetésének 400 frtra való kiegészítéséhez
a szükséges államszolgálatot adja meg. Ez a
kérelem 1895. márczius 29-én lett a vár-
megye által felterjesztve s a napokban nyert
csak elintéztést, dacára annak, hogy az
ügy támogatására Hock Jánost, városunk
felette szeretett országgyűlési képviselőjét

is felkérték a tanítók, ki azonban — mellé-
kesen legyen mondva — ez ügyben nem tett
egy lépést sem. Két éven keresztül kellett
kírtató türelemmel várni, nélkülözni a tani-
tótöbbletetnek, míg a miniszter, egy más
egyen támogatása folytán, 20079 895 számú
leiratával tudomására hozta a vármegyének,
hogy Csongrád város kérelmét annyiban
teljesíti, hogy 17 tanító fizetésének 400 frtra
való kiegészítéséhez az 1895. 6. tanévre 1315
frt 50 krral hozzájárul. A miniszter ezen
jótékony intézkedése azonban az öregebb
tanítókat nem érinti, az ő sorsukon semmit
nem javít, amennyiben hosszú éveken által
szerzett s eddig is élvezett korpótlékukat a
miniszter a 400 frtos minimális fizetésbe
tudta be. Beszámította továbbá úgy a váro-
son, mint a tanyán működő tanítók földillet-
ményét is, a tanyán kettőjét 28—28 frt, más
kettőjét 21—21 frtba.

A korpótlékuk be nem számítása ese-
tén még 926 frt 50 krral kellenék a minisz-
ternek a fizetés kiegészítéséhez hozzájárulni
— ezt követelné a méltanyosság szempontja
is — s ez irányban tett felterjesztést a tanfel-
ügyelőség útján a vármegye közgazgatási
bizottsága is.

Megjegyezzük, hogy a tanítók fizeté-
sének ily módoni rendezése a városra egy
krajczár teherrel sem jár.

Most már azonban az kellene, hogy a
város is eleget tenne a tanítókkal szemben
kötelezettségeinek, rendezné a tanítók lak-
bér és kertilletményének ügyét. Az 1893.
évi XXVI. t. cz. a 300 frt — most már
400 frton — felül tisztességes lakást (két
padolt szoba, konyha, kamara s megfelelő
mellékhelyiséget) és 1/4 holdnyi kertillet-
ményt biztosít a tanítóknak. Lakbér és kert-
illetmény ezimén most azonban csak 100
frtot kapnak, mely összegből, aki a mi vi-
szonyainkat ismeri, belátja, hogy megfelelő
lakást és 1/4 holdnyi kertet bérelni valóban
képtelenség. Tisztességes lakást eddig is
csak úgy kaphattak a tanítók, ha a 100 frt
lakbért törzsfizetésükből 20—30 frttal meg-
toldották. Hol marad még akkor az 1/4 hold-
nyi kert, melyért 25—30 frtot kérnek el.

Ez így továbbra nem maradhat. Ha a
miniszter részben megtette a mit tehetett,
meg kell tenni a városnak is azt, ami tör-
vényben előírt kötelessége, rendezni a ta-
nítók lakbér és kertilletményének kérdését
olyképp, hogy az 100 frtról 150 frtra emel-
tessék fel. Ehhez azonban már nem az or-
szág közoktatásügyi miniszterének, hanem
Szvoboda Ferencz iskolaszéki elnök jó aka-
rata kellene csupán. Erős a hitünk, hogy az
nem fog hiányozni, mert hiszen mint lapunk
1894. évi folyamában megírtuk, ő volt az,
ki Söhlgy Gyula főjegyző ily értelmű indit-

ványát a városi közgyűlésben teljes helyes-
léssel fogadta, csupán addig kérte elhalasz-
tani, míg a miniszter a 400 frtos minimum-
hoz a hozzájárulást megadja. Az 1895/6.
évi iskolai költségvetésbe is be volna illeszt-
hető, amennyiben az eddig megtakarított
összeg, azt teljesen fedezné.

Ezen kötelezettségének eleget kell
tenni a községnek, mert neki áll érdekében,
hogy tanítóit az anyagi gondoktól némileg
felszabadítsa s ez által fokozza a tanítók
munkakedvét, mely bizonyára csak jótékony
hatással lehet a tanügyre.

UJDONSÁGOK.

— Elhalasztott megyegyűlés. Csong-
rádvármegye törvényhatósági bizottságának
rendes évnegyedes közgyűléséről úgy adtunk
hírt, hogy azt a f. hó 21-én tartják meg,
előzően pedig, f. hó 10-én a közigazgatási
bizottság ülésez. Ebben a korábbi dispo-
ziczióban most némi változás történt, a me-
gyegyűlést néhány nappal későbbre halasz-
tották el és a f. hó 14-re tűzték ki, miként
az a már szétküldött meghívókból kitűnik.
A közgyűlés tárgysorozata ezuttal 79 ügyet
ölel fel.

— Főispán változás. Mióta a borsodi
főispán, Miklós Gyula dr. állásától meg-
vált, több lapban az a hír volt közölve,
hogy borsodi főispánvármegyének köz-
tisztelőben álló főispánja: V a d n a y An-
dor dr. fog áthelyeztetni. E hírrel szemben
hiteles forrásból vett értesülésünk alapján
közölhetjük, hogy borsodi főispánvármegye
V a y Elemér van kiszemelve. Kinevezése
legközelebb fog megtörténni.

— Zsilinszky Mihály Szentesen. A szom-
széd Szentesen f. hó 4-én igttatták be az új
csanád-csongrádi ág. ev. esperest Petrovics
Somát. A beiktatást Zsilinszky Mihály vallás-
és közoktatásügyi államtitkár, vármegyének
volt főispánja ág. ev. egyházközségi gond-
nok végezte. A lélekemelő ünnepélyen meg-
jelentek nem csak a szomszéd testvér-egy-
házak küldöttei, de az egész vármegyéből
többben főleg azért, hogy vármegyének volt
derék főispánját üdvözölhessék, mellette
tüntessenek. Zsilinszky Mihály a f. hó 3-án
este 1/2 órakor érkezett meg Szentésre.
Az állomásnál már nagy küldötség várta,
hol Mojzsis Lajos ügyvéd világi felügyelő
fogadta szép beszéddel. Az egyházi köz-
gyűlés után Zsilinszky lakásán több küldött-
ség jelent meg. A tisztelgők közül elsősor-
ban Csató Zsigmond dr. adott lendületes
beszédben kifejezést a tisztelgők érzelme-
inek. Zsilinszky Mihály szívélyes köszönetet
mondott a szónoknak, a szeretet nyilatko-

Volt alkalmam tapsolni a divának, ta-
lálkoztam is vele estélyeken hangversenyeken,
de ő nem nézett reám, én meg félre fordul-
tam. Még mindig a kis riportert voltam, a
drámám nem akart elkészülni. De nem azért
vett semmibe, hanem mivel ő már nem volt
házmester leány. Restelte a multját és én
ebből a multból voltam emlékeztető mumia.
Élvezte a pompát, a fényt, a gazdagságot s
mintha az a báró is találkozott volna már,
a ki többet ér a szegény újságírónál. Giergl
Zsófi álmai beteljesedtek s vagy két eszten-
deig uszott a boldogságban.

— Aztán, aztán, — még boldogabb volt.
A színház foyerjén megfogott és ezt mondá:
Kedves barátom.

Magával vonszolt a páholyába s beszélt
a régi időről. Hogyan? Mert rájok visz-
szaemlékezni. Sőt mi több megígérte, hogy
leírja a lapom számára tárczákat. Simitsam
a stílusát meg az ortografiáját. Minden gukker
felénk irányult és én először éreztem életem-
ben, mi a dicsőség! A tanításban bizonyára
arról kérdezősködnek, hogy kicsoda az, a ki
Szép Helenával oly bizalmasan ül a páholy-
ban. Jóságos isten nem is vittem a dicsőség
terén soha többre ennél az egy föltűnésnél,
melyet Zsófinak köszönhettem.

S ha ő szeret a mult nyomoruságairól
beszélni, miért restelkedjem én a jelen nyo-
moruságáért.

Bizony kedves Zsófi nagysám — nem
engedte magát másként szólítani — tiz kraj-

czárt most is adok kapu pénzt, de nehezen,
nagyon nehezen telik. Azt hiszem egész éle-
tem munkájával nem szerzek annyit, a meny-
nyit ön egy esztendőben költ gyémántokra.
Gyönyörű, ragyogó gyémántok csillog-
tak a hajában.

Kicsinylően bigyesztette a száját.

Ugyan a gyémánt? a gyémánt? Ugyan
miben különbözik ez az üvegtől? S miben a
selyem a daróctól, a parpaít a kukoricza
kásától? Oh én boldog vagyok, nagyon bol-
dog, ha most is házmester leány volnék, csak
dicsőségben uszhasam. Tudja-e maga, mi a
dicsőség, kicsoda boldogság hallgatni a csat-
tógó tenyereket, az elragadtató moráját? S
mindegy, kiktől ered, hol élvezem, ha valami
pajtában játszanám is és szalonját ebédelnék,
csak úgy boldogítana a taps, mint itten. A
taps, a taps. Az a bűvös semmiség, melyet
nem is hall az ember, ha neki szól. Hittele-
nül rázom a fejemet, bár emlékszem a hosszú
álmatlan éjszakákra, melyeket annak a sem-
miségnek a megszerzésére átvirasztottam.
Nincs az a kincs a világnak, melynek ked-
veért annyi gyötrelmet állana ki az ember.
S bár csóváltam a fejemet ez idealismusra,
mely megveti a gyémántokat, a lelkemben
megalázkodtam előtte, mert én azokkal a di-
csőség morzsákkal nem voltam megelégedve.
Szenvedtem a szegénység nyúga alatt s tövi-
ses, szép pályámat ott hagytam, mert nem
terem szélein piros boggyó az elernyedtt vándor-
nak.

Előre, előre, nem a csillagok felé, csak
a nyugodalmas révbé. A ki nem éri el a
csillagokat, az nem érdemi meg, hogy elérje.
A kinek nincs lelke, hogy a dicsőség kedve-
ért elhajtsa gyémántjait, az dicsőségével nem
szerezheti meg őket. Allj be napszamosnak,
vagy miniszternek, de a lantot tedd le.

Hová lett az a szép ragyogó csillag.
Befutotta fényes utját és letűnt. Talán az új
csillagok fénye homályosította el, talán hodo-
lói türelme nem győzte bevárni a rózsát termő
véget s másfelé fordultak, vagy egy fagyalt
rontotta meg hangszalagait? — Megírtam
a hírt, hogy szép Helena megvált a mi szin-
házunktól s a vidékre megy vendégszerepelni.
Jöttek is a tudósítások. Boldog szép Helena,
neked mindegy, hogy grófi keztyűs kezek,
vagy kérges parasztenyerek produkálják
a bűvös lármát, mely neked oly kedves. Könnyű
lélekkel lemondasz a gyémántokról és más
szűkebb világ egén ragyogsz épp oly boldo-
gan, mint azelőtt.

A világ hamar felejt. S a füzfa-poeta,
ha leteszi a lantot, szintén kigyógyul verset
produkáló szerelméből. Nincs szükségem vis-
pirációra, megházasodtam. Van feleségem,
három gyermekem és egy kis házam. A fele-
ségem apró marhát nevel és zöldséget termel
kis kertünkben. Járok kaszinóba és tarokko-
zom a notabilitásokkal. Egy vidéki lapszer-
kesztőnek éppen annyi tekintélye van, mint
menyi kell a háztartáshoz. Vezérszék és
minden egyebet írok, de verset soha. Azas

zatáról. A f. hó 4-én déli 1 órakor társas lakomát rendezett a szentesi Kaszinó Zsilinszky tiszteletére. A lakomán részt vett Vadnay Andor dr. vármegyei főispánja és ugyszólván, a szentesi intelligenzia színe-java. Mindszentről pedig ft. Keller Lajos rom. kath. plébános. A társaság csak késő este oszlott szét. Ebből alkalomból megemlítettük, hogy a „Szentesi Lap” Zsilinszky ott létét arra használta fel, hogy ellene galád támadást intézzen. Ezt csak azért említettük fel, mert ugyan akkor a „Szentesi Lap” főszerkesztője: Sima Ferencz képviselő meglepő hangú táviratot küldött Petrovics Somának. Különbösen sokkal jobban tenné, ha kivázná nyondájából azt az egyént, aki még az ünnepeket is alkalmasnak találja a mocskolódásra.

— **Különös gyakorlat.** Néhány év óta egyesek azt a különös gyakorlatot vették fel, hogy a város tulajdonát képező területekért saját egyéni belátásuk szerint holmi potom összeget felajánlanak és azt kívánják, hogy azért a községi közgyűlés azt a bizonyos területet részükre átengedje. A f. hó 12-iki közgyűlés ismét tárgyalni fog egy hasonló kérvényt, melyben az illető a tiszai rakpartból 100 ö. területet kér, ö. ölenként 50 krajczárjával. Hát az ehhez hasonló kérvények meghallgatást nyertek a zelenyák előljárási alatti, mikor is pártszempontból osztogatták a város tulajdonát képező területeket per 20 krajczárjával ö. ölenként; de mióta a zelenyák csillaga letűnt az égboltozatról az által, hogy id. Piroška István ur vette át a város kormány-pálcáját, az e féle ajándékozgatásoknak is vége szakadt.

— **A pusztaszeri emlék.** A pusztaszeri ezredéves emlékmű kivételének ügyében erősen folyik a munka a kereskedelmi minisztériumban. A doigban részt vesz a csongrádmegyei államépítészeti hivatal is, amelytől Regdon Gejza kir. mérnököt berendelték a minisztériumba.

— **Miért nem lesz legelő?** Lapunk m. vasárnap megjelent számában hirt adtunk, hogy a kilenczesben nem lesz több tehénjárás. Ennek oka pedig az, hogy a kiosztást megelőzőleg járás miatt nem jelentkeztek a birtokosok. Ugyanis: a „9 es” bizottság a felosztás előtt akként határozott, hogy az esetben: ha 70 járandóságnak megfelelő birtokos jelentkezik, úgy azok részére a járandóságot külön osztják ki tehénjárásnak. A határidő letelt, de alig jelentkeztek egyetlen, azok is későbbben megbánták és töröltették magokat. Így azutau kiosztották a kilenczeset járás nélkül. Most, az a csodála toszabb, hogy a sorshuzás után nyakra főre jelentkeznek tehénjárás miatt, természetes,

egyszer, egyetlen egyet még irtam, de nem adtam ki. Valami posthumus melegség lengett át a szívemen, midőn újra, utoljára álltam szembe szép Helenával.

Tomboló taps fogadta minden énekszámát, melyet az ő szegény, megfogyott hangján énekelt. Virágbokréta, koszorú nyultak ő felé és ő megköszönte őket nyájasan, mosolyogva. De fölvonás után, a mint az ablakon keresztül, mely a színpad bejárájával szolgált, kilépett a piszkos vendéglői udvarra, a hol a nagyérdemű közönség frissen csapolt sört ivott s egyik-másik mecenás a közreműködőket is kínálta, fásult, favadt, tompa kifejezés ült arczára.

— Utálatos, utálatos, — mondotta keserűen. Piszkos, buta embereknek irigy, tehetetlen társakkal durva, szellemetlen szerepeket játszani, mindezt egy nyomorult gáziért, melylyel a direktor adós marad.

— Szegény szép Helena, hát nem mindegy, hogy kik, meg hol verik össze tenyereiket.

— De hát miért nem hagyja el ezt a nyomorult pályát, a melyen semmi sem boldogítja.

S ekkor rám nézett az okos hideg szemével s olyan hangon, a melyen valami magától értetődött szokás mondani, válaszolta:

— Hiszen csak kell valamiből élni?...

hogy most már csak úgy lehetne segíteni, ha az egész kilenczeset újra osztanák és új sorshuzást rendelnének el. Ezt pedig nem lehet; tehát a tehénjárástól úgy végképen elestek. Különbösen azt hallottuk, hogy a járást azok hajják leginkább: akiknek a birtokuk a töltés mellé esett. No, de „késő eső után a kőpönyög.”

— **Állatsereglet.** Koczka Antal állatseregletével még körülbelül egy hónapig marad nálunk, tehát elég alkalmas lesz meg nézni mindazoknak akik nem látták. Any nyit mondhatunk, hogy valóban érdemes a megnézésre, mert vidéken alig lehet látni ennél érdekesebb állatseregletet. Már magában az, hogy hatalmas példány ragadozókkal rendelkezik. 2 hatalmas nőstény és egy him oroszlány. 4 fiatal. 1 pár gyönyörű király tigris és egy fiatal. 3 leopárd. 2 drb. himalájai fekete páreucz, melyek a legnagyobb ritkaságok közé tartoznak. Több medve, hiéna és sakály. 1 drb. kifejlett himalájai vadkecske. stb. Minden délutáni órákor érdekes mutatványok az oroszlán és a medvék ketreczébe. Etetés esti 7 órakor. A ragadozó állatok mindennap egy lovat emésztenek el. A napi kiadás. 60 frt. Melegben ajánljuk mindazok figyelmébe, akik az állatok iránt érdeklődnek.

— **Ácsok és kőművesek.** A „Csongrádi ács és kőműves segédek szakegylete” a f. hó 16-án a „Központi” szálló helyiségében, saját alaptökéje gyarapítására zártkörű táncvigalmat tart. Jegyek előre válthatók: Bagossy József és Král András üzletében.

Felolvas szerkesztő: **Eder János.**

Kiadólaptulajdonos: **Weisz Márk.**

2637/895 tkv. szám.

Árverési hirdm. kivonat.

A csongrádi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a csongrádmegyei betegápolási alap végrehajtónak Patai Károly végrehajtást szenvedő elleni 51 frt. 33 kr. tőke követelés és minden járuléka iránti végrehajtási ügyében a szegedi kir. törvényszék a csongrádi kir. járásbíró területén levő, Csongrád község határában fekvő a csongrádi 1132 sz. tjkvben foglalt 1717 rszámú házra és beltelekre o. é. 800 frt. becsárban az ugyanazon ház utáni osztatlan legelő és réti járandóság 553 frt. becsárban és 8866 rszámú 1583 negyszögöl térű szántó dűlőbeli legelőre 600 frt. becsárban az árverést a fent ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi márczius hó 13-ik napján délelőtt 9 órakor a csongrádi kir. bírósnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 80 frt és 60 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. § ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. § ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Csongrádon, a kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság, 1895. évi december 8.

Sándor kir. albiró helyett:

Szarka, kir. bíró.

Tessék árjegyzéket kérni.

Tessék árjegyzéket kérni.

Készlet:	(Mindenféle nemes csemetéből mintegy	800,000) darab
	" alvó számszéből " " " " "	1,200,000	
	" vadonczból " " " " "	15,000,000	
	Összesen mintegy	17,000,000	

Csemeték árai: (Az 1-2-3 éves, gazdag gyökerű, életerős nemes csemeték darabja azok erőssége szerint 20 krtól 40 krig.

Nagybani arak:	100 darab 40 kros csemete	1 vagy 100 fajban	38 frt)
	200 " 40 " " " " " " " "	1 " 100 " "	36 ")
	500 " 40 " " " " " " " "	1 " 100 " "	34 ")
	1000 " 40 " " " " " " " "	1 " 100 " "	32 ")
	5000 " 40 " " " " " " " "	1 " 100 " "	30 ")

A fajok legnagyobb része szaktekintélyünk Berezki Mátó hírneves telepéről lett beszerezve, miért is azok hitelesek Ezen felül a kiadandó csemeték homokban n. vekedtek s épen azért gazdag gyökézzel bírnak nem csak, hanem biztos fogamzásuak, edzett természetiek, egészségesek, hosszú élettiek és még ezen felül igen olcsók is. A bótartalmu, csinos kiállítású és minden tekintetben tájékoztató nagy árjegyzék kívánatra bérmentve küldetik.

87/896 tkvi sz.

Árverési hirdm. kivonat.

A csongrádi kir. járásbiróság mint telegkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy *Hotczér Kálmán* szegedi cég végrehajthatónak *Szantai Kis János* végrehajtást szenvedő elleni 524 frt hátralékos tökékövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében, a csongrádi kir. járásbiróság területén levő, Csongrád község határában fekvő, a csongrádi 3126. sz. tjkvben foglalt 8858. számú 1277 □ öl területű legelőre az árverést 157 frt kikiáltási árban, valamint a csongrádi 6883. sz. tjkvben foglalt 1702 hszámu házra az árverést 400 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi február hó 28-ik napján

délelőtti 9 órakor a csongrádi kir. járásbiróságnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alóli is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10⁰/₀-át vagyis 15 frt 70 kr. és 40 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 LX t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabály szerű elismervényt átszolgáltatni.

Csongrádon, a kir. járásbiróság mint tkvi hatóság, 1896. évi jan. 14. Sándor, kir. aljbíró.

Főrtelaknak!

Férfigyengeségnél (impotenzia) a cs. és kir. szab. **galvano-villanyos készülékem** önhasználatra a legjobb szolgálatokat tesz.

— **Volta tanár rendszere.** —

Orvosilag ajánlva. Leírásokat küld borítékban 10 kros levéljegy ellen.

Augenfeld J. elektrotechnikus,
Wien, IX., Türkenstrasse 4.

26-6

„VULKÁN” gépgyár részvény-társaság

ezelőtt

Gutjahr és Müller — Reinhard Fernsu & Co.

Budapest.

Bécs.

— az első rangu malomépítészeti gyárban —

BUDAPESTEN, V., külső vácz-ut 70.

Sürgőnyezim: „Gutjahr-vulkán.”

gyártnak

Sürgőnyezim: „Gutjahr-vulkán.”

Az összes ipartűző államokban szabadalmazva.

Lengő-szita gépek (Oscillir-Sichter)

Az összes ipartűző államokban szabadalmazva.

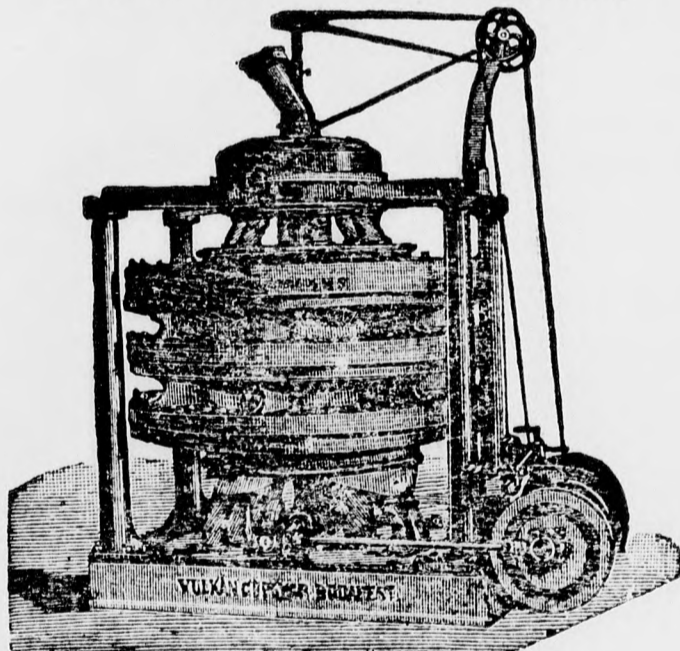
Gutjahr-Müller és Soder szabadalma.

A tisztító és osztályozó gépek előnyei:

Egyszerű és csekély szerkezet;

üzem közben csekély kezelést igényel;

a gép sokkal több tiszta darát állít elő, mint bármely más ily fajta gép;

ugyanazon gépen a legfinomabb darcák, valamint a legdurvabb darák tisztíthatók;

munkaképessége rendkívül nagy; a gép csekély tért igényel;

bármely malomban lényeges üzemakadály nélkül lehet ilyen gépekkel egy daratisztítást berendezni.

A „Lengő-szita gépek” előnyei:

Az őrleményeket tökéletesen szitálja és osztályozza; — a szitált lisztet tiszták, a darcák tisztmentesek és a darák „élesen” vannak osztályozva; — rendkívül egyszerű kezelés; — a szitált lisztnek tisztátalanítása egészen ki van zárva; — a géphez kevés szita bevonat szükséges; — a gép csekély erőt igényel; — a gép járása tökéletesen nyugodt; — automatikus üzeme igen alkalmas; — a gép egy egész cylinder-rendszert pótol; a gép munkaképessége felülmulthatatlan;

továbbá:

lisztítő- és osztályozó gépek

Schnetzer Agoston szabadalma.

A nevezett legújabb malmászati gépeken kívül gyártnak még: rögszíták, tarárok, gabona-osztályozógépek, Boby-féle rendszer és mások szerint „Vulkán” gabonatisztító- és kefélőgépek, őrlőjáratok, gabona, liszt és darafelhúzó, szállítócsigák, dara-, liszt- és darczehengerek, felhúzógépek és járószékek.

Továbbá téglagyártási gépek Hotop E. hirneves rendszere szerint.

Nyersöntvények saját és idegen minták után, fogaskerekeket géppel formázva.

Mindenemű szerszámok fém, fa és kö megmunkálására.

Gőzgépek kipróbált rendszer szerint, vizikerekek, közlőművek (transmissziók).

— Kivánatra prospectusok és költségvetések küldetnek. —

12-9

Csongrád, 1896. Nyomatott Weisz Márk könyvnyomdájában.